СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXVII. Ч. 47. Джерзи Сіті, Н. Дж., второк, 26. лютого, 1929. VOL. XXXVII. No. 47. Jersey City, N. J., Tuesday, February 26, 1929. THREE CENTS.

ВАШИНГТОН ГОТУЄТЬСЯ ДО ВЕЛИКОЇ ІНАВҐУРАЦІЙНОЇ ПАРАДИ

МІСЦЯ НА ПІДВИЩЕННЯХ ВИПРОДАНІ. МІСТО МОЖЕ ПРИМІСТИТИ ДЕСЯТКИ ТИСЯЧ ГОСТЕЙ.

ВАШИНГТОН, 25. лютого. — Вже тепер радіють мешканці столиці, що будуть мати нагоду бачити дня 4. марта величасу інавґураційну параду. Ціле місто буде удекороване, а вулицями будуть переходити банди з музиками. В головнім поході будуть машерувати говернори стейтів, а кромі них скавти, військо, Індіяни і т. д. А у воздусі будуть кружляти літаки з кермовим кораблем „Лос Енджелесом" на чолі.

Побудовано 14 підвищень для публики, на яких буде місце для 33,000 людей, але всі місця вже випродані. Ціна одного місця виносить $7.50.

ГУВЕР ХОЧЕ МАТИ СПОКІЙ.

ВАШИНГТОН, 25. лютого. — Вибраний президент Гувер не радо говорить тепер про політику, бо бажає мати спокій хоч в тім послідним тижні перед інавґурацією. Він вигладжує ще інавґураційну бесіду, яка на днях буде віддана до друку і розіслана пресі. Буде мати 5,000 слів.

КУЛИДЖ ВІДІДЕ ЗАЛІЗНИЦЕЮ.

І ТО СЕЙЧАС ПО ІНАВҐУРАЦІЇ, НЕ ВЕРТАЮЧИ ВЖЕ ДО БІЛОГО ДОМУ.

ВАШИНГТОН, 25. лютого. — Президент Кулидж відіде сейчас по інавґураційній бесіді Гувера до Нортгемптон, у стейті Месечусетз. Звичай наказував би вернути до Білого Дому, але так виходить, що звичайний поїзд відходить якраз по інавґурації і Кулиджови не стане часу вернути до Білого Дому. Президент відіде звичайним поїздом, в однім з відділів пульманівського воза. Пенсилвенійська залізниця хотіла відступити президентови цілий спеціяльний ваґон, але Кулидж не хотів з цього користати. Зарезервують один ваґон тоді, колиб з Нортгемптон приїхало більше гостей на інавґурацію; тоді Кулидж поїде разом з ними в однім спільнім возі.

В НОРТГЕМПТОНІ РУХ.

ЛАЄРМЕНИ І ПОЛІСМЕНИ ЧИСТЯТЬ МУНДУРИ І ГОТУЮТЬСЯ ДО ПАРАДИ.

НОРТГЕМПТОН, Масачусетз, 25. лютого. — Скромний дім президента Кулиджа відновлений і жде на свого власника. А в самім місті рух. Тільки і мови між людьми, що про Кулиджа. Всі ломлять собі голови над тим, що буде робити президент у Нортгемптоні; всі цікаві знати, чи змінився і як буде себе поводити. І републиканці і демократи згідні з тим, що треба Кулиджа торжественно привитати великою парадою та дати на його честь баль. Та кажуть, що Кулидж ні балів ні парад не любить. І громада не знає, що робити.

БЕРД НА САМОТІ.

КОРАБЕЛЬ ВІДПЛИВ, А ПОВЕРНЕ АЖ В ГРУДНІ.

МАЛА АМЕРИКА, Антарктика, 25. лютого. — Полярний дослідник Берд засумувався враз зі своєю залогою, бо пращали свій корабель „Ди Сити ов Ню Йорк", який відплив до Нової Зеляндії, щоби там набрати провіянтів. Дотого треба було йому відплисти, бо тут був би замерз і не міг би рушитися з місця. Вже тепер тут таке зимно, що вода з розбурханих филь замерзає у воздусі. Навіть котел на кораблі замерз і багато було з того приводу клопоту.

Як тепер не прибуде до Берда другий помічний корабель, „Елеанор Боллинг", то Берд буде відтятий вже цілком від світа аж до грудня, бо ніякий корабель вже не доїде, бо всьо буде покрите ледами. Одинокий остане спосіб для комунікації, а це буде радіо.

СТРАШНИЙ ВЧИНОК ЗБОЖЕВОЛІЛОГО.

СТРАТИВ РОЗУМ ЧЕРЕЗ ВТРАТИ НА БІРЖІ І В БИЗНЕСІ. ЗАРУБАВ СОКИРОЮ ДИТИНУ І ПОРАНИВ ЖІНКУ, А САМ ЗАЖИВ ПОТІМ ОТРУЮ.

НЮ ЙОРК, 25. лютого. — Ґабриель Йонґвуд мав 34 роки, красну віллю в Мавнт Вернон, що складалася з 15 гарно умебльованих кімнат, гарну жінку і гарну дитину. Був адвокатом і бизнесменом і як в однім так і в другім йому щастило. Рівнож грав на біржі. В послідних часах стратив одначе на біржі, а ще більше на ріелестейті. З приводу того він так журився, що попав у божевілля. Вчора вийшов ранком з хати і пішов до пивниці; взяв сокиру і порубав нею свою одиноку дитину, а потім хотів ще забити і жінку, а вкінці впав на землю і почав кричати, що він божевільний. Жінка пішла кликати поліцію на поміч, а він зажив отрую. Жінка одержала 12 невеликих ран і буде жити. Дитина і збожеволілий вже неживі.

СМЕРТЬ ПО ЗАБАВІ.

ПРЕСКАТ, Аризона, 25. лютого. — Джан С. Лавсон, літ 35, брокер-міліонер, котрий недавно продав своє місце на біржі за $350,000, справляв тут баль, а по забаві вертав автомобілем до свого брата, в котрого мешкав. На скруті автомобіль перевернувся і забив його на місці.

ЛИНДБЕРҐ У НАРЕЧЕНОЇ.

МЕКСИКО СИТІ, 25. лютого. — По 11-годинним леті з Іґл, Тексас, прибув сюди полковник Чарлз Линдберґ й облетівши американську амбасаду та дім своєї нареченої, злетів на летунськім полі і сейчас відїхав до амбасади. Та нареченої не застав вдома. Вона виїхала з батьком на село на недільний відпочинок.

НОВЕ ЖЕРЕЛО НАФТИ.

В Мразниці коло Борислава устроено новий шиб у глибині 1,432 метри. Продукція ропи з дня на день збільшається, що доказує 'приявність величезних підземних жерел нафти.

СКІЛЬКІСТЬ ГРОША, ЩО ЙДЕ З ДИМОМ.

В році 1927 викурили люде в польській державі 12 і пів міліона кг. тютюну, 9 і пів міліярда готових папіросів, 62 міліони циґар і циґареток. На кождого мешканця (разом з немовлятами) припадає коло 3 папіроси денно! Через 1927 рік пішло в Польщі з димом 560 міліонів золотих. На одного мешканця припадає 18 і пів зол., найбільше в західних воєвідствах — 27 зол. 30 с., на пограниччах 9 зол. 76 с.

НАПАД НА ДІМ КУПЦЯ.

В Боцьвіжу, повіт Березів, якийсь волоцюга, узброєний у сокиру, напав на мешкання купця Хаїма Бірча. Бірч, вибігши на подвіря, почав кликати помочі й тоді бандит, зранивши його сокирою в голову, втік.

МІСТО ВІДТЯТЕ ВІД СВІТА.

В наслідок снігових завій місто Мосіоен, що лежить у північній Норвеґії, є зовсім відтяте від світа. Місто числить кілька тисяч мешканців і заходить обава, що мешканці згинуть з голоду.

ОБСАДЖЕННЯ НЕІСТНУЮЧОГО ПРЕСТОЛА.

Наступником померщого Миколи Миколаєвича вибрала російська монархістична рада сина бувшого князя Олександра, Миколу. Новий кандидат на російський престол має тепер 28 літ та є приватним урядовцем.

КОМУНІСТИЧНІ ДЕМОНСТРАЦІЇ В РИЗІ.

В Ризі мали місце демонстрації комуністів, які хотіли перешкодити походови соціялістів. Арештовано 30 осіб, з яких 10 приїхало з Москви.

АВТО ЗА 10 ТИСЯЧ ФІЛІЖАНОК КАВИ.

Один зі сталих клієнтів власника каварні в Тиролю хотів продати своє авто за 6 тисяч швайцарських франків. Власник каварні не мав грошей і длятого жертвував за авто 10 тисяч філіжанок кави. Погодилися. А що філіжанка кави коштує одного франка, то клієнт може ще заробити, коли найде купця.

ЛЮДИНА, ЩО ГОВОРИТЬ 79 МОВАМИ.

Німецькі часописи доносять, що цим поліґльотом є Т. Шультайс, ґімназійний професор з Берліна. Він зовсім добре володіє всіми европейськими мовами, кількома азійськими й кільканацятьма африканськими.

ПОБОРЮВАННЯ ВЖИВАННЯ ОПІЮМ В КИТАЮ.

В Китаю почалося поборювання налогу курення опіюм. Там відбувається публичне нищення люльок та пачок з опіюм.

ДВОХ ОГРАБИЛО СЕЛО.

В Копичинцях арештовано двох сільських злодіїв, котрі протягом ночі ограбили (в двійку!) ціле село Коцюбинці.

ЦІННА ЗНАХІДКА.

Шведський Мандрівник Свен Гедін знайшов в пустині Монголії 30 кістяків потвори дінозавра, що жив на землі десяток міліонів років тому. Такої старої знахідки дінозавра ще не було.

ПРОПАЛО 40 ТИСЯЧ ТОН ЦУКРУ.

У Франції викрито новий скандал на тлі господарських зловживань з великою втратою для держави. А саме: пропало 40 тисяч тон цукру, закуплених з державних фондів. В звязку з цим викриттям власти арештували начальника адміністраційної ради цукрового товариства, який є професором права на університеті в Ліль, та ще кількох визначних фінансістів. Державний скарб поніс шкоду в сумі 80 міліонів франків. Є це вже третя велика обманча афера у Франції, які викрито в протязі двох останніх місяців, а які свідчать про великий моральний упадок побідної Франції.

НАПАД НА ПОТЯГ.

Близько стації Кросьнєвіце на потяг ч. 415, що йшов з Варшави до Бидґощі, зроблено незвичайно смілий бандитський напад в хвилині, коли потяг виїздив зі стації. До одного з ваґонів впало чотирох бандитів, які стероризували подорожніх револьверами, зграбували валізки і клунки, що представляли більшу вартість. Заки обслуга потягу й подорожні зорієнтувалися в положенні, бандити вискочили з ваґонів і зникли в нічній темряві. Не зважаючи на те, що потяг затримали та розпочали негайну погоню, бандити як у воду впали.

ПРОТИЖИДІВСЬКІ НАСТРОЇ СЕРЕД КОМУНІСТІВ ЗРОСТАЮТЬ.

Жидівська львівська „Хвіля" переповідає за комуністичними часописами вязку протижидівських виступів на Україні та Білорусі. Спеціяльно тепер, перед виборами Fa[illegible] сильно змігся протижидівський рух, бо вороги комунізму уживають протижидівських кличів як засобу до поборювання комуністів.

Але й самі комуністи, навіть на визначних посадах, беруть участь в протижидівських виступах. Так, наприклад, високий урядовець українського мясного тресту в Дарниці публично заявляє, що „всіх Жидів вирізати" та виключає з тресту жидівських робітників.

Управитель Всерадянського Союзу для збуту худоби, комуніст Чернадієв, секретарка та инші члени правління ведуть акцію за усуненням Жидів в кооперації. Усунено начальника масляного відділу, Жида Діяманда та багато инших урядовців.

Навіть між комуністичною молоддю шириться антисемітизм. На одних зборах таке заявляє один комсомолець: „Тож самі, товариші, знаєте, що багато комуністів поборює Жидів, а мимо того вони є добрими комуністами".

Виходить, що протижидівські настрої з села перекидаються також на міста й то між самих комуністів. Може знову повторитися те, що від віків бувало на сході Европи, що кожну невдачу кожної влади завершувано жидівськими погромами.

ДИТИНА В ОГНІ.

В селі під Пйотрковом селянка, Кшемінська лишила в хаті без опіки свойого 3-літнього синка. Дитина так близько підійшла до кухні, що її вбранячко зайнялося вогнем. Мимо негайної помочі дитина в страшних муках померла.

20,000 ОСІБ ХОРИХ НА ГРИПУ.

З Лодзі доносять, що в Побяницях на 50,000 мешканців 20,000 захворіло на грипу.

ТАЄМНИЧЕ ВБИВСТВО.

Невідомий злочинець увійшов до склепу пекарки Хани Ліберман у Соколові коло Кольбушової й ударом сокири в голову вбив її на місці. Досі невідомо й хто це був і чому вбив пекарку.

ЮВИЛЕЙ СТ. ВАСИЛЬЧЕНКА

Дня 12. січня відбулося святкування 50 роковин народження письменника Ст. Васильченка.

Степан Васильченко належить до найбільш популярних українських письменників. Він стоїть на межі двох етапів української літератури: народництва й модернізму. Він глибоко звязаний із народницькою течією, а разом із тим засвоїв собі засоби імпресіоністичної школи. Це поклало глибоку печать на його творчість.

ДОЧКА ЗАБИЛА МАТІР.

З Вільна доносять, що в селі Камінка дочка враз з любчиком задушила рідну матір. Причиною вбивства було це, що 18-літня дочка удержувала любовні зносини з парубком, в наслідок чого прийшла на світ дитина, котру родичі забили. Мати, довідавшися про це, видідичила дочку й ця її задушила.

ЗАМУЖНІ ЖІНКИ ЖИВУТЬ ДОВШЕ ЯК ПАННИ.

Статистичний уряд Англії оголошує цікаві дані з довговічности Англійців.

Пересічна границя смертности в 1927 р. була до 58 літ. Між замужними жінками випадки смерти у віці 30—60 літ зменшилися на 20 проц., підчас коли смертність мущин зменшилися тільки на 11 проц. Одначе дуже погано зросла смертність серед жінок у віці 18—27 літ і це головно серед незамужніх, і що гірше — постійно зростає. Обяв цей пояснюють надмірною працею жінок на прожиття.

СКІЛЬКИ ДОРОГИ ПРОХОДИТЬ ДЕННО ЛЮДИНА.

Після обчислення одного американського журналу кожна людина, навіть не виходячи на вулицю, робить 15 кільометрів денно. Лікар, що працює в публичній лічниці, робить денно 25 кільометрів, не вчисляючи дороги, яку відбуває поза фаховим заняттям. Кожна жінка, котра має орудки в місті, перебуває денно біля 20 кільометрів, коли виходить, а 15 кільометрів, коли остає дома. Зновуж 10-літня дівчина, що ходить до школи й на руханкові вправи, робить денно біля 22 кільометри, а її молодший брат, що бавиться дома, відбуває курс 24 кіль метри. Листар робить денно 40 кільометрів. Танцюрист за чотири [illegible] протанцює 12 кільометрів, а оперетькова танцюристка на протязі одного акту проходить 3 кільометри.

ТРОЦЬКОГО ПІЗНАЛИ НА ВУЛИЦІ ЦАРГОРОДУ

ВІДМОВИВСЯ ДАТИ ІНТЕРВЮ ФРАНЦУСЬКОМУ ЖУРНАЛІСТОВИ. ОЧІКУЄ ВІЗИ З БОКУ ОДНОЇ З ЕВРОПЕЙСЬКИХ ДЕРЖАВ.

ЦАРГОРОД (Туреччина), 25. лютого. — Один французький журналіст випадково стрінув і пізнав на вулиці европейської частини Царгороду Троцького, що був на проході зі своїми приятелями, під охороною турецького детектива. На запит журналіста Троцький не заперечив своєї ідентичности, але відмовився дати інтервю. Він заявив журналістови, що нічого не має до говорення й не бажає, щоб його інтервенювали.

Турецькі ґазети по наказу правительства й досі мовчать про Троцького, а населення Царгорода думає, що він уже давно переїхав до Анґори, тому мало хто звернув увагу на ґрупу людей, з якою проходжувався Троцький.

Турецька поліція говорить, що Троцький у Царгороді таксамо свобідний, як кожен инший турист. Він можливо не поїде до Анґори, бо чекає візи на дозвіл виїзду в якунебудь з европейських держав.

КОНСТИТУЦІЙНА ДИКТАТУРА.

ТАКУ ХОЧУТЬ ЗАВЕСТИ У СЕБЕ ПОЛЯКИ. ХОЧУТЬ ВІДДАТИ ПРЕЗИДЕНТОВИ РЕПУБЛИКИ ВСЮ ВЛАДУ: ЗАКОНОДАТНУ, ВИКОНАВЧУ І СУДОВУ.

ВАРШАВА (Польща), 25. лютого. — Урядовий бльок послів до польського сойму подав проєкт зміненої конституції. Згідно з цим проєктом президента републики мають вибирати загальним голосованням з двох кандидатів. Одного іменує уступаючий президент, а другого сойм і сенат на спільному засіданню. Коли більшість сенату й сойму висловиться за кандидатурою старого президента, то він лишається далі урядувати.

Президент має мати право розвязувати сойм та сенат, призначати нові вибори, казначувати всіх міністрів, подавати законопроєкти і т. д.

Цей проєкт виробив секретно Ян Пілсудський, брат маршала Пілсудського. Його підтримують не лише посли правительственного бльоку, але й праві. Сподіваються, що коли цей проєкт стане конституцією, Мосціцький негайно подасться до димісії, призначивши кандидатом на президента републики маршала Пілсудського.

Лідер польських монархістів, посол Мацкевич, заявив, що він двома руками підпише таку конституцію, яка позбавляє сойм усякої влади.

МІЖУСОБНА ВІЙНА В КИТАЮ.

ЧІФУ (Китай), 25. лютого. — Оточені військами правительства більші сили повстанців хотіли прорватися до головних повстанчих сил, а тому розпочали завзятий бій з військами націоналістичного правительства. Війська правительства розбили цю повстанську ґрупу. Крім 500 забитих налічують багато поранених та полонених.

Недобитки повстанців відходять на північ шантунської провінції, де купчаться головні сили повстанців. Обидві сторони готуються до дальшої боротьби.

Націоналістичне правительство Китаю обвинувачує Японію в орґанізації й підтримці повстанців, яка хоче, спираючись на неспокій у Шантуні, залишати там довше свої війська, та що Японія вже мала евакуватися з китайської території.

ЕКСПЛЬОЗІЯ ДИНАМІТУ.

СТАЛАСЯ АБО З ПРИВОДУ ВЕЛИКОГО МОРОЗУ, АБО ПИЯТИКИ РОБІТНИКІВ.

МОСКВА (СССР.), 25. лютого. — В Пермі стався вибух динаміту, що спричинив смерть 9 робітників, а 18 тяжко поранив. Разом з тим він знищив товарову стацію, завдавши шкоди на 375,000 долярів. Вибух стався у залізнодорожному ваґоні, в якому транспортовано динаміт для майнерських потреб на Уралі.

Думають, що причиною вибуху динаміту була різка зміна температури, від сильного морозу до тепла у ваґоні, або скорше в тому завинила горівка, бо всі робітники були трохи підпиті, а один був таки добре пяним. Очевидно, він поховзнувся, коли ніс паку з динамітом, і випустив її з рук. Від потрясення динаміт вибух.

ВСЕ ПРОЙШЛО СПОКІЙНО.

ПОХІД АВСТРІЙСЬКИХ РОБІТНИЧИХ, СОЦІЯЛІСТИЧНИХ БОЄВИХ ДРУЖИН ТА ФАШИСТІВ ПРОЙШОВ СПОКІЙНО.

ВІДЕНЬ (Австрія), 25. лютого. — Похід 21 тисяч робітничих боєвих дружин по вулицях Відня пройшов цілком спокійно. З другої сторони австрійські фашисти виставили свою чотиритисячну „армію". Але до сутички між ними не дійшло.

Арештовано 60 комуністів, які робили всі зусилля, щоби викликати сутичку між соціялістами і фашистами. Робітництво не звернуло жадної уваги на комуністичну пропаганду і не реаґувало, коли поліція арештувала комуністів.

ВИЇЗДЯТЬ З КАБУЛА.

ЛОНДОН (Англія), 25. лютого. — Британські військові літаки продовжують вивозити чужинців зі столиці Афґаністану, Кабула. Вчора звідти до Пешавуру привезли на 5 літаках в повному складі французьке та італійське посольство, а також частину британського посольства.

Англійський посол ще залишився в Кабулі, щоби боронити інтереси англійських підданих, переважно Індусів, що мають там свої торговлі. Чужинці лишають Кабул, бо чекають нових кріваних подій, котрі настануть, як тільки потепліє в Афґаністані.

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 0, 1911, under the Act of March 8, 1879.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.		ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Ситі і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

„СЕ СУМНЕ, ТА ПРАВДИВЕ"

На іншім місці містимо вияснення Обєднання в справі публичного „Запиту до Обєднання" щодо $180, зібраних ще в 1927 р. в Ембридж, Па., на старий край і ніби побраних Обєднанням, а досі до краю не висланих.

Сей публичний запит був поміщений в органі „Провидіння", в католицькім часопису „Америка", який редагує тепер п. Володимир Лотоцький, довголітний голова „Українського Народного Комітету" і головний секретар тоїж організації з тих часів, коли то вона орудувала стотисячним фондом і коли впакувала сирітські гроші з „Українського Дня" в купно Дому Народного Комітету в Ню Йорку.

Громадська контроля це річ добра, конечна і обовязкова. Таку саме контролю завело у себе Обєднанне. І тій контролі та безкористовній, впертій кількалітній праці робітників Обєднання треба завдячувати це, що Обєднанне змогло зібрати по розвалі Укр. Народного Комітету на протязі кількох літ знову понад сто тисяч долярів і не змарнувати їх, а вислати до краю на ті цілі, на які їх нарід зібрав і вислати поручив. Навіть найбільший ворог Обєднання мусить признати, що господарка Обєднання чесна, що там люде не тільки совісно висилають до краю зібраний гріш, не тільки даром працюють, але ще й свого власного гроша докладають. Кождого року піддається Обєднанне контролі, а та висказується завжди з як найбільшим признанням про господарку Обєднання. Щож тепер подумати собі супроти цього про того рода публичний запит, який умістила „Америка" з тим загадочним: „сумне, та правдиве"? Що подумати собі про таке поступованне, коли зважимо, що навіть запит, який містить „Америка", ставить якийсь громадянин з міста Сиракюз, Н. Й.? Значить, не упоминається Ембридж, а инша далека місцевість, в якій більшість людей навіть не знає, де лежить така мала місцевість як Ембридж. Дотого запитують тепер про ту жертву, яка була зібрана і оголошена ще в 1927 році.

Що сказати про таке поступованне, коли зважимо, що в тім самім місці, де виходить „Америка" є осідок Обєднання і всі його касові книги, чеки і т. п. Є отже змога переконатися в кождій хвили, чи закид слушний, чи ні. Що далі, кілька кроків від редакції „Америки" працює в „Провидінню" п. Чемериз, котрий є рівнож і урядником Обєднання і вже з того титулу обовязаний був провірити ту справу. В тім самім „Провидінню" є ще касієром п. Борисевич, що є одним з містопредсідателів Обєднання і він міг і повинен був ради загального добра справу провірити. Але цього всього не зроблено, хоч їх о це з рамени Обєднання ще особисто прошено.

Дійсно: „Се сумне, та правдиве". Це живий доказ щодо тих важких обставин, серед яких доводиться нам сьогодня вести дійсно ідейну роботу в Америці.

ЦЕ І НАМ НЕПРИЄМНО

В „Новом Русском Слове" з дня 23. лютого Николай Алл цілком слушно робить завваження ґазеті „Разсвет", що не слід „русскій язик" засмічувати чужомовними зворотами, або навіть чужими словами. Для нас таке зауваження дуже приємне, бо, на великий жаль, „бурян" української мови засмітив остаточно „великій русскій" язик в Америці. Коли д. Алл у виразі „заболел на інфлюенцу" вбачає вплив анґлійської мови, то він тут трохи помиляється, бо це взято живцем з української мови. Такої, питомої для української мови, форми звичайно добродій Алл не знає, бо й сам робить наголовок своєї статті „Бурян за забором". Ось шановний оборонець „чистоти рускаво языка" написав два й пів слова, й з них, „бурян" питоме українське слово, а не „русское". Московська мова зовсім не знає слова „бурян", а в словниках передає це слово з українського, як „сорная трава".

Отсі українські буряни в „русском языке", в якім пишуться американські російські ґазети, так засмітили їх, що дійсно вже давня пора показати їм „свой подлінний русскій язик", щоби показати читачам, що дійсно літературна російська мова, то не „южнорускоє наречіє", чи „русско-малоросійське" калякання, але дійсно відмінна мова від тої, яку чув у себе дома і розумів „русскій" еміґрант з Поділля, Волині, Київщини і т. д., або з таких „ісконі русскіх" земель, як Галичина та Закарпаття. Тоді може наш несвідомий ще національно еміґрант наочно переконавсяб в „рідности" йому московської мови та поволі відучивсяб читати ті „русскія" ґазети, що розраховані виключно на читача з українських земель, в метою його денаціоналізувати та дурити, підсовуючи йому в своїх ґазетах замісць літературної московської мови якийсь московсько-малоросійсько - американський воляпік.

Цілковито приєднуємося до справедливого обурення Н. Алла, але разом з тим радимо йому виректися в своїх писаннях українських „бурянів", бо часто, не жартуючи, доводиться задумуватися над тим, з якого часу „велікій русскій язик" в Америці став діялектом, або жарґоном української мови.

ВІДПОВІДЬ НА „ЗАПИТ ДО ОБЄДНАННЯ".

З рамени Обєднання надіслано нам письмо з відповідю на публичний запит до Обєднання з просьбою о поміщення цього письма у „Свободі" по тій причині, що порушена там справа торкається посередно і „Свободи". Письмо це звучить як слідує:

Відповідь на „Запит до Обєднання".

В филаделфійськім часопису „Америка" ч. 11 з дня 26 січня 1929 р. поміщено слідуюче:

Сиракюз, Н. Й.

Запит до Обєднання.

Отсим хочу запитатись публично Обєднанне, де є властиво гроші, зібрані на старий край з Ембридж, Па. У Свободі ч. 278 з 30-го листопаду, 1927, було оголошено поверх $180.00, котрі переслано до Обєднання. А в річних звітах Обєднання тих грошей нема.

Іменно, у „Свободі", ч. 268. із 17 листопаду, 1927, у звіті Обєднання за 1927 рік, себто до 25 жовтня, 1927, у списі поодиноких громад є також Ембридж, Па., $16,00, у „Свободі" ч. 304 з 31 грудня, 1928, в річному звіті Обєднання від 26 жовтня 1927 до 26 жовтня 1928 року, у списі поодиноких громад знову Ембрідж, Па., 7.00 долярів.

Отже питанне, де поділась та жертва з Ембридж, Па., що була оголошена в „Свободі" з 30 листопаду 1927, поверх 180 долярів.

Се сумне, та правдиве. Тож повинність Обєднання пошукати і доказати точність, бо інакше буду і надалі Обєднанне вважати тим, чим вважаю тепер тай ще шепну на ухо „кумови".

Онуфрій Щеремета.

Тому, що Обєднанне таких грошей ніколи не одержало, були ми змушені супроти цього публичного запиту віднестися до редакції „Свободи" з просьбою о вияснення, а заразом написати до Ембрідж і просити, подати нам, коли це і хто вислав $180 до Обєднання.

Кромі того вислав ще секретар Обєднання дня 29 січня б. р. спеціяльне письмо до п. Теодора Чемериза, головного фінансового секретаря „Провидіння", з просьбою провірити справу. Письмо це звучить:

Отсим звертаюся до Вас як Головного Урядника Обєднання зі слідуючим:

В часопису „Америки" з дня 26 січня 1929 року появилася допись з Сиракюз, Н. Й., під заголовком: **„Запит до Обєднання".**

Якщо Ви цього допису не читали, так просимо перечитати, а в звязку з тим провірити справу в книгах Обєднання. Просимо провірити точно в книзі касовій, в якій записуються приходи, як і в тій, в якій записує банк кождонасні вкладки. При тій, нагоді провірте всю діяльність Обєднання, особливо фінансову, бож це Вам як урядникови Обєднання треба знати. Вашим обовязком боронити Обєднанне перед того рода несовісними наклепами, як вони поміщені в „Америці", бож з такої дописи чейже кождий віднесе враження, що в Обєднанню злодії. А до тих злодіїв будете і Ви належати, коли не будете виконувати своїх обовязків і не контролювати діяльности тої орґанізації, в якій Ви є Головним Урядником, або, коли не будете боронити цеї орґанізації, якщо вона веде чесну роботу. Просимо Вас отже ради загального добра, добра нашої орґанізації і Вашого власного провірити справу і як найскорше повідомити про вислід Вашої контролі секретаря: д-ра Л. Мишугу, 83 Ґренд Ст., Джерзи Ситі, Н. Дж.

„Се сумне, та правдиве" — „де є властиво гроші, зібрані на старий край з Ембридж, Па.?" — так питаються нас в „Америці" за ту безкорисну і мозольну працю, яку тягнемо як воли вже стільки літ. В заплату за це звертаються до нас як до злодіїв і обманців, людей з вулиці, нікому невідомих, людей нечесних і пройдисвітів. Тому, хоч як нам небажалося би Вас турбувати, ми змушені поручити Вам провірення того „сумного, а правдивого" факту. Бо саме Ви зможете бути в тім випадку людиною, в якої контролю не буде сміти сумніватися „Америка", а на тім саме нам залежить.

П. Чемериз контролі не перевів, ні не постарався о провіренне пороблених „Америкою" закидів.

Зате поробила ці кроки редакція „Свободи", жадаючи вияснення від секретаря Братства св. Василія Великого, від. 161 У. Н. Союза в Ембридж, Па. До того Братства віднеслася „Свобода" тому, що воно фіґурує між жертводавцями, які зложили в Ембридж $180 на допомогу Рідному Краєви.

В звязку з тим повідомив „Свободу" листом з дня 4 лютого п. Л. Кухтин, бувший касієр Комітету Допомоги Потерпівшим від повені в Ембридж, що в його громаді дійсно зібрано в 1927 р. $180 на допомогу потерпівшим від повені та що та збірка була вислана прямо до краю. П. Кухтин подав далі, що звіт з тої посилки був поміщений рівнож і в „Америці" в 1927 р.

Переглянувши річник „Америки" з 1927 року, знайшли ми дійсно в ч. 139 з дня 8 грудня 1927 р. допис з Ембридж, Па., підписаний **„За Комітет: П. Войтечко,** предс.; **А. Підуфалий,** секр.; **Л. Кухтин,** кас.", в якім проголошено, що вислано з громади Ембридж, Па., через Ембридж Нешенел Банк до Центро-Банку у Львові $180. Посвідка ч. 2,398., оплата $5.75.

Значиться, „Америка", яка нас запитує, має і мала на це найкращу відповідь у своїх власних руках.

Додамо, що ніхто з жертводавців, ані ніхто инший ніколи не запитував нас про ту посилку, якої ми ніколи не одержали і яка річ ясна, вже з того згляду не могла бути поміщена у звітах Обєднання. Тому „сумне та правдиве" не може відноситися до Обєднання, а хіба до тих людей і часописей, що так легкодушно баламутять публичну опінію, виступаючи з неслушними закидами і підозріннями, не провіривши передом справи і не звертаючи ніякої уваги на ту шкоду, яку наноситься того рода поступованнем загально-народній справі.

За Обєднанне Укр. Організацій в Америці:

Л. Мишуга, секр.;
Т. Грицей, кас.

Професори на відпустці.

— Ну, пане товаришу, як жеж там жилося вам на відпустці?

— Знаменито! Я скореґував в задачах докладно 372 великих помилок, а 679 ортоґрафічних!

Д-р. Остап Грицай.

В 150-ТІ РОКОВИНИ НАРОДИН ГРИГОРІЯ КВІТКИ-ОСНОВЯНЕНКА

Півтора століття тому назад, дня 18. листопада 1778 р., вродилася в селі Основа під Харковом, в сімї заможного українського пана, поміщика (дідича), Федора Квітки, дитина, якій судилося відіграти епохальну ролю в історії української літератури. Це був синок Григорій, славний опісля під іменем Квітки-Основяненка (від родинного села Основи) як творець перших українських оповідань. Це до нього звертався колись наш Шевченко, коли в своїй загально відомій поемі **„До Основяненка" (Петербург 1839),** очарований красою Квітчиних оповідань, співав між иншим:

> ...А ти, батьку,
> Як сам здоров знаєш,
> Тебе люде поважають,
> Добрий голос маєш.
> Співай же їм, мій голубе,
> Про Січ, про могили,
> Коли яку насипали,
> Кого положили;
> Про старину, про те диво,
> Що було, минуло...
> Утни, батьку! щоб нехотя
> На ввесь світ почули:
> Що ділось в Україні,
> За що погибала,
> За що слава козацькая
> На всім світі стала!..."

Як бачимо, дуже високо цінував Шевченко талант Квітки, коли дожидав від нього прославлення українського минулого на ввесь світ та ставив його на першому місці між усіми українськими письменниками своєї доби. І годиться сказати, що Шевченкова віра в силу мистецького слова Квітки була оправдана. Основяненко і справді сотворив пропамятні малюнки українського життя, дорогоцінні для нас ще й сьогодня навіть мимо того, що вони не є картинами геройського минулого України — як цього бажав Шевченко, — тільки оповіданнями з життя українських хліборобів. Але саме ними добув Квітка в історії українського письменства переломового значіння, як це нам вияснитьcя, коли приглянемося їм ближше.

Спершуж мусимо хоч коротко зясувати собі життєві умовини, в яких виростав молодий Квітка і дозрівав його письменницький талант.

Тут мусимо передовсім підкреслити те, що Квітка — дитина зі знатного панського роду. Він не мужицький син, як кріпак Шевченко, або як опісля наш Ів. Франко. Дід і прадід Квітки були полковниками козацьких полків, а його старший брат Андрій належав до перших харківських вельможів і був через 25 років маршалом (провідником) шляхетського панства в колишній харківській ґубернії. Чулося, правда, в палаті родителів Квітки українську мову й шанувалися тут українські звичаї. Але вплив виставного життя московських панів зазначувався теж не мало, особливож завдяки матері нашого Грицька, Марії Василевній, освіченій, але дуже гордовитій аристократці старого типу. Що в такому середовищі не доводилось надто богато роздумувати над властивим положенням мужицьких нуждарів, що десь там, далеко від панської палати, коротали в чорних ліпянках своє злиденне життя, це нам буде зрозуміле, коли подумаємо, що ще й сьогодня в нас ось хочби наш галицький попович не дуже то охочий зближуватися до мужицького чорнороба в своїм селі. І певно воно, що в домі такої панії, як мати Квітки, цар і царський лад на Україні шанувалися з усім послушанням і з льояльністю вірного царському престолові шляхецтва. Співав же тоді Шевченко про сучасне українське панство:

> „...Раби, підніжки, грязь Москви
> Варшавське сміття-ваші пани..."

слова, які доведеться нам згадати, коли спинимось опісля на основному підході Квітки до царського режіму на Вкраїні. Важна для світогляду нашого письменника є і та обставина, що дитиною був він дуже слабовитий, терпів на скрофули (золотуху) і в цій недузі осліп. Однакже на пятому році життя провидів, поїхавши з матірю на процу в озерянський монастир. Це виздоровлення зробило на хлопчика велике враження і було в Квітки одним із жерел його надзвичайної набожности, слідної опісля в усіх його творах глибоко релігійним підходом до розмальовуваного в них життя. Але це не була пророча, вогниста релігійність Шевченкового духа. Релігійність Квітки більш чернеча і смиренно богоугодна, повна трівожного страха божого і респекту перед релігійними традиціями. В черців (в монастирській школі) Квітка й добув першої освіти і в черці й бажав він поступити вже 12-літним хлопцем, але до здійснення цього замислу поки-що не прийшло. Затеж, по звичаєві шляхецьких паничів в царських державах, Основяненка записали до війска, хоч великої потіхи з його військової служби не було вже тому, що він за весь той час пересиджував здебільшого в батьків, важких обовязків служби не сповняв майже зовсім, але й без огляду на це добув уже як сімнацятьлітний юнак ранґи капітана, наданої йому очевидно по протекції. Та на 23-му році життя Квітці таки навкучилось в такій нікудишній службі і він, здійснюючи набожний замисл своєї першої молодости, поступив в Куряжський монастир т. зв. послушником, тобто свобідним добровольцем, що в черці не постригався, затеж з власної волі сповняв точно чернечі обовязки, не зриваючи притім звязку зі світом. На таких умовинах вибув Квітка в монастирі чотири роки, отже розмірно не довгий час, та все таки дуже важливий своїм де-що некорисним впливом на всю письменницьку творчість нашого письменника. Він скріпив іменно в нього нахил до чернечого моралізування і нахил дивитися на життя і людей виключно зі становища вузькозорої катехитичної праведности, через що в його творах замало справжньої дійсности тодішнього життя на Україні (передовсім з погляду на його соціяльну сторону). Колиж Квітка покинув монастир і став собі жити знову вигідним життям дома, він згодом почав привикати до веселого життя панів, тимбільше, що сам був веселої вдачі, любив панські забави й не цурався розгульного товариства. Раз він, підготовлюючи штучні вогні з нагоди якоїсь великої забави в хаті, попалив собі лице і навіть стратив ліве око. Так уже в його душі — подібно як пізніше в оповіданнях Квітки — добачуємо з одної сторони натуру веселого панича, а з другої пренабожного богоугодника, отже двійність, питому химерній українській вдачі, що залюбки звикла хитатись між двома гострими противенствами. А й упродовж дальшого життя Квітки бачимо, що він мимо свойого чернечого світогляду дуже радо горнувся до світського життя, хоч воно з цим його світоглядом мало не богато спільности. Так в р. 1812. бачимо його на становищі директора постійного міського театру в Харкові, а в р. 1816. управителем заснованого ним „Институту для виобразування незаможних шляхетських дівчат" (отже панської інституції, замісць якої нам краще добачити якусь шкільну установу для селянських дітей). Через дванацять років проживав Квітка в Харкові як повітовий маршал харківської шляхти, опісля оселився знову в рідній Основі, хоч і не поривав звязків з Харковом уже тому, що в р. 1840. став предсідником карного трибуналу. Під кінець свойого життя наш письменник замешкав в Харкові знову і вмер тут **8. серпня 1843 р.,** похований на Холодногірськім кладовищі. На окрему згадку заслугує притім дружина Квітки, Анна Вульф, колись учителька згаданого Інституту для дівчат, жінка дуже освічена, яка була Квітці найкращою подругою не тільки в буденщині, але у трудах його творчости, беручи живу участь в усьому, що писав Основяненко. З вдячности за це присвятив їй Квітка два твори: своє найбільш відоме оповідання п. н. „Маруся", а побіч нього не менше славну свою повість „Сердешна Оксана". Але треба зазначити й те, що жінка Квітки звертала гостру увагу на моральну сторону у творах свого чоловіка, що теж підсилювало в нього зазначений вже світогляд. А тепер спитаймо:

Якіж твори лишив по собі Квітка, в чому їх значіння для даної епохи і для нас?

Я вже зазначив на самім початку, що Квітка творець перших оповідань на українській мові. Тимто він в области оповідання такжесамо батько новітньої української літератури, як в области віршованої поезії наш безсмертний поет, Іван Котляревський (1769—1838), автор славної поеми „Енеїда" (1798). Але не тільки те. Квітка і для світової літератури подекуди епохального значіння тим, що він один із перших европейських письменників, що ввели в літературу світ хлібороба. Правда — протягом довгих століть перед ним бачимо тут і там в европейських літературах поетичні твори, основані на тлі селянського побуту. Ми подибуємо їх навіть у давній старині, у Греків і Римлян. Але це були виключно віршовані твори, а до того своїм змістом ніякі малюнки дійсного життя-буття хлібороба, тільки ідеально сфантазовані картини людського раю на лоні тихомирної сільської природи. Від грецького слова „айділіон" („картиночка") називалися такі твори „ідиліями", а необхідною їх признакою було те, що в них поети розмальовували саму принаду і красу сільського середовища. Тут більше оспівувалось гарну природу, ніж людей, героями ідилій були з правила вйдеалізувані пастухи й пастушки, а змістом — їх любов. Колиж так уже в старині такі ідилії не мали з дійсним життям чорнороба майже нічого спільного, то чим далі в новітнє, тим форма старинної ідилії віддалювалася щораз більше від дійсного життя, ідилічні пастухи й пастушки являлися тільки попереберáними міщухами, говорили мовою поетів і крім кохання не знали більш нічого.

(Дальше буде)

На концерті.

— Чому ви завязуєте ґудза на хусточці?

— Щоби не забути тої чудової мельодії.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ПРОСЬБА ДО УКРАЇНЦІВ, ЩО ХОДИЛИ ДО ШКОЛИ.

Маю в пляні написати розвідку про Українців, що перейшли школи в Канаді, або в Злучених Державах Америки і дійшли до цілі та здобули собі науковий степень на університеті, або в колеґії.

Прошу всіх тих Українців й Українок, які мають науковий степень як: B. Sc., B. A., R. Ph. M. A., D. D. S., M. D., Ph. D., M. Sc., і Учительський цертифікат першого степеня або якийсь инший науковий степень, щоби були ласкаві подати мені свою адресу на почтовій картці, а я пришлю відповідні пояснення в порушеній мною справі.

Буду дуже зобовязаний редакціям всіх українських часописей, коли поможуть мені в сій роботі і напечатають отсю просьбу чотири рази в чотирох ріжних числах свого часопису.

Розвідку про Українців в школах Канади й Америки бажаю видати осібною книжкою, оскільки можна з ілюстраціями.

Прошу о скорі відповіди з адресами.

З правдивим поважанням,

д-р Г. Г. Скеґз,
1058 Chicago Ave., Chicago, Ill.

ЯК ДОПОМОГТИ СТАРОМУ КРАЄВИ?

Ще в 1921 році рішився я давати від торгу 2% на Рідну Школу і інвалідів. Але Українці не багато у мене купували, то й не велика призбиралася сума.

Але сто раз впадеш, сто раз встанеш. Так приказують люде і я за ними. Колись не вдалося, а тепер може піти. От тому я рішив ще раз спробувати призначити певний процент на старий край з продажі моїх товарів і думаю, що Українці не будуть мати потреби оминати український склеп і йти до иншого, щоби там дістати гірший і дорожчий товар. Думаю далі, що й другі українські бизнесмени підуть тою самою дорогою.

Я хочу мати у себе пушку і вплачувати до неї певний процент від того, що вторгую від Українців. Заразом піддам себе конторлі місцевого Українського Поступового Клюбу, який буде гроші відбирати і відсилати до Обєднання, а воно до краю. Думаю, що в такий спосіб будемо мати добру контролю і буде певність, що і я свій гріш зложу та що той гріш дійде в призначене місце. Кождий, що купує, повинен на те памятати, що я маю заплатити свій процент.

В той самий чи подібний спосіб можуть поступити бизнесмени і по других околицях. Я торгую приміром такими річами, як: шовковими панчохами і білизною. Є і другі Українці, що мають такий самий бизнес. Торгуємо отже такими річами, які спотребовує кожда українська хата. Колиб отже Українці нас поперли, тоді і матеріяльна поміч краєви булаб видатнішою.

Гнат Гаврилюк,
Джерзи Сіті, Н. Дж.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ.

The Ukrainian Social Club.

The Ukrainian Social Club of Perth Amboy, N. J., consisting of girls and boys has organized last week Feb. 10, 1928., with a total of seventy eight (78) Charter members. The charter is still open and a great deal of new members are obtaining membership. A meeting was held last Sunday afternoon at the Ukrainian Hall on State St. and the following officers were elected: President — Martin Zuro, Vice Pres. — Mary Check, Secretary — Mary Dennis, Treas. — Mike Lishak, Publicity Mgr. — John Kodan, Sergt-in-Arms — Joseph Fedden; also including trusties, social committee and athletic committee. The purpose of organizing this club is to have the Ukrainian boys and girls more popular in every way and be loked upon as one of the best in Perth Omboy. At the last meeting held Feb. 17, 1929, the club has completed all plans for a dance to be held at the Ukrainian Hall 752 State St., Perth Amboy, N. J., on May 9, 1929, and the most popular orchestra of Middlesex County will furnish the music for dancing. A large crowd is expected to attend.

John Kodan, Pub. Mgr.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Українська година на радіо.

У неділю, дня 17. лютого, відбулася так звана українська година на радіо. Українську програму передавала WAAT стація в Ню Йорку. Програма була уряджена Мироном Сурмачем, властителем українського музичного склепу „Сурма". Програму виконано досить гарно, хоч, на жаль, вона відбулася не в тій годині, на яку була заповіджена, але трохи пізнійше.

Коли відспівано пісню українського відомого співака-соліста Петра Ординського „Ой, Морозе, Морозеньку, ти славний козаче, за тобою вся Україна плаче", то хотілосяб слухати без кінця цю чарівну пісню в такім мистецькім виконанню, як передає її своїм захоплюючим голосом п. Ординський. Чулося, що він не лише співає ту пісню, але й переживає всім своїм єством кожне її слово. Здавалося, що сам співець ридає над долею славного сина України Морозенка, а з ним і вся Україна плаче. Так любо було слухати цієї пісні, що я не в стані переповісти те почуття, яке охопило мене. Хотілося линути всім тілом, бо серцем і душею я вже від перших згуків пісні полинув туди, на Вкраїну. Перед мною так відразу й воскресла вся героїчна боротьба українського народу за свою свободу, за державність. Вмить в голові пронеслися буйним вихром славні полки запорожські, козачі полки незабутньої памяти козацьких війн, а разом з тим пригадалися часи, коли то й я був стрільцем Української Армії й коли ми виступали зі стрілецькою бойовою піснею на бій з Ляхами. Перед мною встали картини покрівавлених піль галицьких та широких степів Придніпрянщини. Мрією й запалом до боротьби загорілося все моє єство.

Але пісня замовкла. Хоч вже співав другий гарний співак В. Ділов жартовливу пісню „Танцювала риба з раком", що розвеселила всіх, хто її чув, але „Ой, Морозе, Морозенку" не переставала заповнювати все моє єство, всю мою душу.

Нарешті українська орхестра П. Гуменюка відіграла „Коломийку". Згуки чудового українського танку в гарнім виконанню орхестри Гуменюка поривали до танцю навіть найбільше змучену людину.

Поляки в той день також мали цілу годину для своєї програми, але та година не моглаб дорівнятися навіть пяти хвилинам української програми. Їм так далеко до такого артистичного співу й музики, що мають Українці, як псови до зайця.

Лише треба жалкувати, що такі українські програми не відбуваються частійше та не передаються з таких сильних стацій, як WJZ або WOR; то тоді Українці навіть з далеких частин Америки чулиб свою рідну музику й пісню. Тепер уже є досить Українців, що мають добрі радіо-апарати, чому прислужився багато і сам п. Мирон Сурмач, що зорганізував у себе в склепі продаж не лише ґрамофонових плит, рольків до пян, самих пян та ґрамофонів, але й радіо-апаратів.

Колиб Українці посилали прохання до сильних радіостацій о українську годину на радіо, то тоді можливо ми малиб насолоду частійше чути український спів та музику, а чужинці, кохаючись в нашій музиці, дізнавалисяб про український нарід.

Василь Саврон.

ЗІ СПОРТУ.

UKRAINIAN FIVE OF JERSEY CITY BEAT CITY CHAMPS.

The Collegians visited the Jersey City Ukrainians at the Jersey City Boys Club. It was a fast stepping game, but the Collegians were no match for the Ukrainian Boys. The championship for the City of Jersey City goes to the Ukrainians.

. Gill and Prekoys starred for the Ukrainians, scoring 21 points between them.

Final score 27 — 10.

UKRAINIANS

	Goals	Fouls	Point
Prekop, f.	3	3	9
Kumnicky, f.	3	0	6
Gill, c.	6	0	12
Kotmishe, g.	0	0	0
Stenick, g.	0	0	0
Totals	12	3	27

COLLEGIANS

	Goals	Fouls	Point
Zodroga	1	0	2
Shenahan	1	0	2
Erickson	0	0	0
Miller	0	0	0
C. Zodroga	2	2	6
Totals	4	2	10

FINAL SCORE

					Total
Collegians	0	4	6	0	10
Ukrainians	10	1	5	11	27

Michael Yadlowsky.

КРАЇНА ЧАРІВНИЦЬ, ЩО ВИЖИДАЄ МЕСІЇ.

„Дейли Мейл" подає інформації дослідника Ф. А. Мічел-Геджеса, який є на експедиції по Центральній Америці. Вісти прислані з Кіче (Ґватемаля) подають дивні подробиці про життя тамошніх індіянських племен. „Коли ми прийшли — оповідає дослідник — у цей дикий край між гірськими шпилями, пройняв нас незвичайний жах. Правобіч була яруга глибока кілька тисяч метрів і лівобіч знімалася гора, прохід був завалений величезним пнем. Наш товариш „Ґонс" вистрілив із рушниці. Тоді споза скелі показалися сердиті лиця, які зараз сховалися, коли ми стали стріляти з наших добрих рушниць. Коли я, лейді Річмонд і Бравн стояли на сторожі, наші люде усунули перешкоду і ми пішли без дальших пригод. Прийшли ми до великого міста Індіян Квічес, яке називається Токнікапан. Жиє там 40 тисяч Індіян. Їх пестрі одяги дуже гарні. Двацять миль дальше є Чічікастеняно, де жиє священиче племя Ґуічеза. Всюди подибається численні гарно вироблені нагробні плити, гроби і написи, які зацікавили би всякого дослідника старовини. В Аґюатані є численні моноліти (цебто памятники з одного каменя). Оповідають, що між Кеґюлем і Ільомою останній король Ґудчезів закопав підчас еспанської інвазії великанські скарби. Стара священича каста — ця пощесть переходить з батька на сина — істнує ще й нині і ще нині говорить своєю старинною мовою. Цікаво, що Індіяне-Ґвічези, подібно як Жиди, вижидають приходу Месії. Тому кілька літ появився був один Індіянин, який проголосив був себе Богом і як такого його приймали. Переїхав край у святім возі, а всюди його витали. Індіяне кажуть, що він воскрешав померших, привертав зір сліпим, лічив усяку недугу. Та вмішалися до цього власти, зловили ложного пророка і він пізніше помер у тюрмі. Як ми покинули край Ґвічезів, прийшли ми до Квезальтанайо, а відси у напрямі вулькана Санта Марія. Вулькан повною силою викидав великі хмари диму і ляви. Нічю був чудовий вид. Країну цю можна назвати твердинею чарівниць, яких тубильці дуже бояться, а які володіють життям забобонних Індіянів. Головним осідком тих страшних жінок є Момостенаґо. Кождої ночі можна бачити, як чарівниці танцюють на верхах гір".

Між приятельками:

— Що?! Ти вже нічого не хочеш і чути про Юлька!?

— Так. Між нами станула тінь.

— Що? То товстого директора банку ти можеш називати тіню?!

МІТІНҐИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

БЕТЛЕГЕМ, ПА. Відділ 288 подає до відома усім членам, що спеціяльний мітінґ відбудеться дня 3-го марта, точно в годині 2-ій пополудни, в гали Українській, при 3-тій і Карбон ул. Мітінґ відбудеться в справі вибору делегата на 17-ту гол. конвенцію. Заразом будуть другі справи піднесені на тім мітінґу. — Ів. Малицький, секр.

БЕТЛЕГЕМ, ПА. Сестр. ім. Ольги Бесарабової, від. 47, подає до відома, що мітінґи будуть відбуватися в першу неділю в місяці, в 2-ій годині пополудни в українській гали при 3-ій і Карбон ул. Проситься, хто знає українських жінок, котрі це н еє членами У. Н. Союза, то скажіть їм, або приведіть їх на мітінґ, а ми радо їх впишемо, бо пора нашому жіноцтву орґанізуватися і ставати в ряди нашої великої Родини, котрою є У. Н. Союз. — Марія Заблоцька, предс.; Анастазія Паламар, кас.; Параня Паращак, секр.

ДЖЕРЗИ СИТІ, Н. ДЖ. Тов. Укр. Клюб Поступовий, від. 70, повідомляє всіх своїх членів, що місячний мітінґ відбудеться в суботу, дня 2-го марта, в год. 7-мій вечером, в гали Народного Дому, 72 Morris St. Обовязком є кождого члена прибути на сей мітінґ, вирівнати свої вкладки до Товариства і У. Н. Союза. Буде вибір делеґатів на 17-ту конвенцію У. Н. Союза. Хто еще не отримав календаря У. Н. Союза нехай прийде, то дістане на мітінґу. Члени, котрі довгують, будуть суспендовані і утратять право голосовання на делеґатів. Не забувайте привести нових членів до Товариства і У. Н. Союза, бо тепер принимається нових членів без вступного до Товариства і У. Н. Союза. Наше Товариство підвисшило запомогу для членів на вісім ($8.00) долярів тижнево; такої запомоги не маєте в жаднім товаристві. Користайте з нагоди і придбайте як найбільше нових членів. — Антін Описюк, секр.

БІНҐГЕМТОН, Н. Й. Тов. Запорожська Січ, від. 21, повідомляє членів, що місячний мітінґ відбудеться в неділю, 3-го марта, в годині 2-ій пополудни, в Укр. Гром. Домі, 43 Downs Ave., на котрім мається вибрати делеґата на конвенцію У. Н. Союза. Рівнож приготовитись спільно до балю і предсідавлення, котре відограється 9-го марта на дохід Виротинця при У. Н. Союзі. — Н. Коцан, предс.; Теодор Смик, секр.

ЧЕСТЕР, ПА. Тов. Запорожська Січ, від. 388, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 3-го марта, в годині 12.30 пополудни, в льокали шкільнім. Проситься всіх членів прибути на сі збори, бо є важні справи до полагодження, як вибір делеґата на конвенцію. Буде розданнє календарів. Довгуючі мають вирівнати свої залеглости, бо в противнім разі будуть суспендовані. — П. Оґар, предс.; П. Бриниґілевич, кас.; М. Тершовський, писар.

МЕНВИЛ, Р. АЙ. Тов. ім. М. Драгоманова, від. 181, подає до відома всім своїм членам, що квартальний мітінґ відбудеться в неділю, 3-го марта, точно в годині 1-ій пополудни, на Котого гали. Обовязком є кождого члена явитись, бо є важні справи до полагодження. Буде вибір делеґата на 17-ту конвенцію. Напоминається тих членів, котрі спізняються з плаченнем своїх вкладок, щоб приносили свої належитости на мітінґ, а не по мітінґу коли кому хочеться. — Микола Шевчук, предс.; Петро Гричух, кас.; Іван Ткач, фін. секр.

ПОДЯКА.

Я, нижче підписаний, муж небіжки Марії Мандзяк, бувшої члениці сестриціва св. Анни, відділу 333 УНС в Бервік, Па., складаю свою глибоку подяку урядови УНС за скоре виплачення 1,000 долярів посмертного по своїй дружині.

Таксаме складаю щиру подяку відділовим сестрам, що занялися похороном небіжки.

Василь Мандзяк.

— Мушу собі купити нове авто.

— А щож бракує старому автомобілеви?

— Не можу заплатити рат.

ПОІМЕННИЙ ВИКАЗ ЖЕРТВ

НА СИРОТИНЕЦЬ-ЗАХИСТ УКР. НАРОД. СОЮЗА

за грудень 1928 року.

ВІДДІЛ 130.

Бр. св. Володимира в Ню Йорку, Н. Й.

Жертви з каси відділу, від членів і з представлення проголошено.

Дісланo від членів	$95.00
Разом	$95.00
Галецький Гринько	$3.00
Кузь Михайло	3.00
Федик Юрій	2.00
Бабільський Теодор	1.00
Куків Іван	1.00
Бздель Стефан	1.00
Бурдиян Стефан	1.00
Бас Тома	1.00
Бундза Роман	1.00
Боднар Павло	1.00
Бригідир Стефан	1.00
Бригідир Анна	1.00
Бундза Микола	1.00
Гаевий Юрій	1.00
Гаврилович Михайло	1.00
Горішний Антін	1.00
Гороховський Йосиф	1.00
Ганич Олекса	1.00
Галецький Іван	1.00
Данилович Данило	1.00
Дзюма Микола	1.00
Желем Михайло	1.00
Кудерик Микола	1.00
Кузеляк Микола	1.00
Качоровський Микола	1.00
Кіт Дмитро	1.00
Кицька Теодор	1.00
Коваль Михайло	1.00
Карпович Антін	1.00
Кобаснюк Стефан	1.00
Колінець Григорій	1.00
Конюх Григорій	1.00
Лошків Яків	1.00
Лещук Петро	1.00
Луковський Тома	1.00
Луцик Микита	1.00
Лесняк Іван	1.00
Марків Михайло	1.00
Марків Микола	1.00
Муляpчук Йосиф	1.00
Михайлів Теодор	1.00
Малик Михайло	1.00
Медвідь Олекса	1.00
Мазурик Василь	1.00
Мацайло Михайло	1.00
Ничка Василь	1.00
Наконечний Матвій	1.00
Олійник Демко	1.00
Олійник Петро	1.00
Одинський Мирон	1.00
Олиnський Василь	1.00
Онуфрик Теодор	1.00
Онуфрик Анна	1.00
Полега Йосиф	1.00
Підгайний Микола	1.00
Підгайний Михайло	1.00
Полотавський Константин	1.00
Попик Григорій	1.00
Петрик Гнат	1.00
Нашко Іван	1.00
Параник Константин	1.00
Пастирник Володимир	1.00
Палагнюк Дмитро	1.00
о. Понятишин Петро	1.00
Паславський Андрій	1.00
Якимович Теодор	1.00
Солтис Іван	1.00
Сеньків Кароль	1.00
Сеньків Гаврил	1.00
Сірко Теодор	1.00
Середюк Микола	1.00
Слободзян Петро	1.00
Стахів Павло	1.00
Скородинський Семен	1.00
Сеньковський Федько	1.00
Сочинський Яків	1.00
Свистун Петро	1.00
Стешин Дмитро	1.00
Сурмач Мирон	1.00
Стець Михайло	1.00
Сулик Іван	1.00
Турчин Стефан	1.00
Тинецький Олекса	1.00
Тимців Ілько	1.00
Тимців Михайло	1.00
Шагай Дмитро	1.00
Шевців Дмитро	1.00
Вересюк Василь	1.00
Феник Михайло	1.00

ВІДДІЛ 141.

Тов. Подільська Січ у Дітройт, Міш.

Жертви з каси відділу і від членів проголошено.

Дісланo від членів	$5.00
Разом	$5.00
Шеремета Онуфрій	$1.00
Лакомський Гнат	1.00
Чорний Стефан	1.00
Чайка Дмитро	1.00
Гирловський Іван	1.00

ВІДДІЛ 142.

Бр. св. Михаїла в Елізабетпорт, Н. Дж.

Жертви з каси відділу, від членів, від нечленів і з пушки проголошено.

Дісланo від членів	$6.00
Разом	$6.00
Слободян Роман	$5.00
Остапчук Петро	1.00

ВІДДІЛ 145.

Бр. Пресв. Богородиці в Алтуна, Па.

Жертви з каси відділу, від членів, із забави і з пушки проголошено.

Дісланo доход з балю	$42.80
З пушки	1.40
Разом	$44.20

ВІДДІЛ 148.

Сестр. Пресв. Богородиці в Локуст Пойнт, Мд.

Жертви з каси відділу і від члениць проголошено.

Дісланo від члениць	$8.00
Разом	$8.00
Ячник Текля	$1.00
Біленька Марія	1.00
Миськів Катерина	1.00
Муцин Павлина	1.00
Ячник Евгенія	1.00
Мармаш Анастазія	1.00
Семенків Анна	1.00
Біленька Февронія	1.00

ВІДДІЛ 161.

Бр. св. Василія в Ембрідж, Па.

Жертви від членів проголошено.

Дісланo від членів	$2.00
Разом	$2.00
Мазурик Тимотей	1.00
Панько Сенько	1.00

ВІДДІЛ 163.

Тов. Єдність у Филаделфії, Па.

Жертви з каси відділу і від членів проголошено.

Дісланo від членів	$23.75
Дмитро Збарацький	25
Разом	$24.00
Струс Михайло	$4.00
Олешнацький Василь	3.00
Дуда Іван	3.00
Нагірна Анна	3.00
Гнойський Адам	2.00
Гвіздь Стефан	1.00
Кріль Петро	1.00
Харів Григорій	1.00
Сосновський Михайло	1.00
Білінський Олекса	1.00
Білінська Петронеля	1.00
Савчак Іван	50
Мельник Петро	50
Шикула Михайло	50
Токарчик Йосиф	50
Цупер Микола	50
Дацько Григорій	25

ВІДДІЛ 175.

Бр. св. Николая в Дітройт, Міш.

Жертви з каси відділу і від членів проголошено.

Дісланo з каси відділу	$ 2.75
З пушки	22.25
Разом	$25.00

ВІДДІЛ 182.

Тов. Українська Січ в Кліфтон, Н. Дж.

Жертви з каси відділу, від членів, від нечленів і з балю проголошено.

Дісланo від членів	$22.50
Разом	$22.50
Пипюк Михайло	$4.00
Ладичка Іван	4.00
Яськів Григорій	4.00
Роздзябик Іван	3.00
Харко Петро	2.00
Сагайдак Йосиф	1.50
Клипка Стефан	1.00
Копач Григорій	1.00
Комар Олекса	1.00
Луців Теодор	1.00

ВІДДІЛ 191.

Бр. св. Николая в Трой, Н. Й.

Жертви з каси відділу, від членів, від нечленів і з забави проголошено.

Дісланo від членів	$13.00
З пушки	8.96
Від нечленів (Йосиф Берник і Петро Пняга по $1.00)	2.00
Разом	$23.96
Деревецький Микола	$1.00
Заяць Олекса	1.00
Ткач Іван	1.00
Базар Іван	1.00
о. Боднар Йосиф	1.00
Покида Петро	1.00
Бомба Олекса	1.00
Качмар Павло	1.00
Пицик Петро	1.00
Місінович Максим	1.00
Джиндижиристий Панько	1.00
Джиндижиристий Яким	1.00
Голодюк Олекса	1.00

ВІДДІЛ 200.

Тов. Вільна Україна у Вудгейвен, Н. Й.

Жертви від членів проголошено.

Дісланo з пушки	$12.45
Разом	$12.45

(Дальше буде)

ЯК МИ ПОМАГАЄМО СТАРОМУ КРАЄВИ.

ШИКАГО, ІЛ.

Стрілецька коляда.

Стрілецький Гурток ч. 6. в Шикаго, Іл., рішив ітти з колядою на Дім для своїх бувших товаришів по зброї, українських інвалідів. Рішив і зробив. Гурток кооптував до помочи ще кількох нечленів гуртка, щоб опанувати такий великий терен, яким є місто Шикаго. Колядників поділено на 4. групи, та приділено їм райони для збирання коляди. Шикаго-Північ розділено на три райони, а саме перший район приділено членови гуртка Василеви Лоняковi, котрий зібрав собі до помочи нечленів в особах гр. Льва Білянського й Миколи Моранця. Другий район віддано стрільцям-членам Петрови Костеркови й Григорію Білецькому. Район третий обняв член гуртка Тома Подола, який змобілізував собі до помочи свою жінку Іванну Подола, членицю гуртка і бувшу санітарну старшу сестру групи ген. Кравса, У. Г. Армії. Шикаго-Полудне віддано членам Іванови Побуцькому й Стефанови Куропасеви, котрі кооптували собі на поміч гр. Гната Стахняка, ветерана американської армії. Крім цих чотирох груп рівнож нечлен гуртка гр. Гриць Сенів збирав на Дім Інвалідів. Стрільці колядували протягом цілого різдвяного тижня. Жертви зложили як слідує: по 5 дол.: Ів. Корпа, Н. Шабага, Ів. Марушак, М. Тягнибік, Т. Чижбі, С. Марицiв, д-р Ів. Смук, А. Кучер, М. Швець, о. Ф. Тарнавський, о. М. Кіндій, д-р О. Тарнавський, Василь Ковалик; по 3 дол.: Іл. Свірський, Ів. Дацків, Н. Пікульський, Ст. Шпак, Т. Кривошиз, М. Гарас, Й. Яворський, Ст. Мурин, Л. Тягнибік; по 2 дол.: П. Щербатий, Д. Томашевський, Т. Яремцьо, Мих. Облочинський, С. Іваньо, Анд. Ханасик, Д. Гіжовський, М. Гуменюк, С. Скоропад, Д. Чубко, Г. Дацків, Л. Стефанів, Іл. Плетяк, В. Мамчак, Д. Попадюк, В. Леськів, Т. Кобза, Ів. Олексій, Я. Вас, І. Лудин, Я. Оленець, М. Прокопецький, Гр. Войтович, М. Головник, Н. Боруцький; М. Іващук, Гр. Гнатишин, Й. Шимовський, О. Ярема, Д. Гой, Т. Кликун, Т. Курко, Н. Моранець, В. Лоняк, Л. Білянський, Я. Бас, Ст. Прокош, П. Кульпак, „Суприм Ресторант", М. Леськів, П. Височан, Н. Іванків, П. Бойкович, І. Немай, В. Стронський, Я. Лісс, Н. Подвацятник, М. Чуба, Т. Подола, Софія Василенко, д-р В. Сіменович, І. Крук, о. І. Коцан, К. Боблічинський, В. Пилипів, М. Майк, Й. Опехал, Ю. Маштар, Ст. Воркун, Ф. Дуткевич, Ст. Мусійчук; П. Бас 1 дол. і 50 цнт.; по 1 дол.: Ів. Косович, Н. Острович, П. Вінярський, Н. Пашко, Ів. Леськів, Ів. Задорожний, С. Буняківський, Н. Будник, С. Кочій, П. Бігун, Т. Бігун, Іл. Шпікула, Д. Заблоцький, Ф. Васильковський, С. Демянчук, В. Шкраба, М. Онищук, О. Грицик, Т. Мищук, д-р І. Е. Смук, І. Гвоздь, Ів. Шумський, Д. Мидзяк, Анна Лівдиніст, Гр. Одорак, Ів. Фіца, Ст. Іванишин, І. Марнияк, Ф. Горнописький, Ст. Лихтей, В. Савчин, П. Луців, Т. Пелех, Ів. Максим, Анд. Малюта, Іл. Генсьорський, М. Урбан, Ів. Тарондій, Гр. Козак, П. Андрух, Ст. Юрчак, А. Рибак, Іл. Грисьо, М. Воробець, П. Катамай, д-р Г. Г. Скитар, Н. Сабор, Ів. Зелінський, М. Нападій, Ів. Марущак, С. Воняковський, М. Барабаш, П. Пура, М. Турко, П. Федорів, Я. Мелкер, П. Хомин, Ст. Накіпидо, Н. Сенів, В. Іванків, Ів. Гайович, В. Білецький, Павліна Костюк, Н. Перейма, М. Четко, Ю. Пасічний, Катерина Кущак, Н. Онесів, Г. Пасемко, І. Сетровський, Ів. Юрчак, Анд. Цептар, Н. Ядвор, М. Томек, Ів. Дмитрів, Д. Кузьма, Н. М., В. Василич, І. Коваль, С. Кудич, Філіманович, К. Теппі, М. Бойчук, Ю. Бенецький, д-р Ів. Грибик, Н. Батюк; Н. Н. 75 цнт.; по 50 цнт.: А. Іванків, П. Іванків, Гр. Поляк, М. Дідух, М. Гут, П. Пущ, М. Шафрань; по 25 цнт.: Н. Онесів, М. Юрій, М. Кордяк.

Разом заколядувала перша група в долярах $131.75, друга — $99.50, трета — $50.25, четверта — $16, гр. Г. Сенів зібрав 9; разом отже зібрано $306.50.

Перша група, якою провадив тов. Василь Лоняк, здобула перше місце і найбільше долярів. Перша група опанувала приділений їй район як слід, маючи до розпорядимости старого „Форда". Тов. Лоняк рівнож зумів підобрати собі добрих помічників й знатоків українського адресаря міста Шикага, а се гр. Льва Білянського й Миколи Моронця. Друга група в складі тов. Костерки й Білецького зістала другою по числі зібраних жертв. Без провідників, адресаря і „Форда" група ця опанувала ситуацію та зібрала сотку без 50 центів. Третя група, маючи за великий терен і розкинених жертводавців, зібрала лише 50 долярів. Не вивязалася зі свого завдання ще й тому, що один член групи міг йти колядувати лише що другий день, будучи занятим. Четверта група зібрала лише 16 дол., бо мала найгірший терен а в додатку тов. Т. Подола підчас свят замісць колядувати, був змушений відвідувати зубного лікаря. Разом отже зібрано 306 долярів 50 цнт. Перша група зужила пять долярів на газоліну, так, що лишилося 301 дол. 50 цнт. До краю на руки Товариства Опіки над Інвалідами у Львові вислано 300 дол. Оплата пересилки коштувала 5 дол., так, що доложено ще з каси Гуртка 3 дол. 50 цнт., щоби не розривати трох соток.

На загал коляда випала дуже добре й принесла успіх на цілому фронті. Оповідають Стрільці-колядники, що Українці всюди їх радо витали а навіть приймали, чим хата богата. Рівнож сильний мороз підчас коляди не ослабив ані не відстрашив стрілецьких колядників, бо український стрілець не знав, не знає, й не буде знати жадних перешкод, як ходить про якусь важну українську справу. Українські Стрільці, як треба було, вставали з зброєю в руці, а в Америці помагають, чим можуть, добрій українській справі і є готові на кождий поклик своєї вітчини, уважаючи, що досі їх Україна не здемобілізувала.

Зі Стрілецького Гуртка в Шикаго повинні собі взяти шикаґовські Українці примір, бо стрілецький гурток, який заложено щойно перед колядою, „збітував" всіх, бо жадне товариство не заколядувало такої поважної суми на староКраєву ціль. Якщо наш загал лище в однім Шикаго так вчинивби, то наші борці-інваліди малиби скоро гарний величавий свій дім. Управа Стрілецького Гуртка ч. 6. в Шикаго зі задоволенням квітує коляду, яку шикаґовські Українці дали стрілецьким колядникам, дякує їм за всяку поміч й зустріч, з якою вийшли вони стрілецьким колядникам, даючи їм інструкції, „до кого ще зайти", а передовсім дякує колядникам не-членам гуртка, які ради доброї справи відмовилися від різдвяного відпочинку й від родинних радостей, получених з празником Рождества Христового.

За Управу Стр. Гуртка, ч. 6:

Степан Куропась, голова,
Василь Лоняк, містоголова,
Іван Побуцький, секретар,
Петро Костерка, скарбник,
Григорий Білецький, Павло Гудзей, контрольори.

—o—

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Збірка на Народний Дім в Кулачківцях.

Комітет збирання пожертв для будови Народнього Дому в с. Кулачківцях, повіту коломийського, подає спис жертводавців, що зложили пожертви.

По 25 долярів: О. Чопей, Д. Кофлюк, С. Грегорчук; по 10 долярів: Ю. Гавран, А. Попович, П. Винничук, В. Василович, В. Гомзюк; по 5 долярів: М. Ламаґа, М. Сроба, Б. Вихованець, С. Фука, П. Пясецький, М. Грегорчук, І. Москалюк, К. Саєвич, Я. Саєвич, Я. Удич, С. Конюк; Й. Шміт 4 доляри; Марія Кваснюк 3 доляри; по 2 доляри: М. Кац, І. Квасіборський, І. Вітвицький, С. Ткачук, В. Грабінський, П. Стасюк, І. Павлюк, І. Турчанський, Ф. Словінський; І. Киба $1.50; по 1 долярови: Ю. Калитчук, К. Бовтюк, Д. Якимів, І. Редчук, А. Швець, М. Кавецький, Ф. Костик, П. Даниш, Я. Данилюк, І. Бриґіда, Г. Бриґіда, Н. Попадюк, Ф. Ревиришин, С. Швець, Д. Козак, І. Косован, І. Апостолюк, М. Грабовський, М. Дудич, І. В. Сондай, Г. Вальчук; по 50 центів: Г. Павлович, Т. Романів, В. Дідич, Н. Євчук, Н. Кравчук, П. Якимів, Г. Семусь, А. Зарічний; по 25 центів: Г. Пшекор і дрібні датки.

До цього часу наш комітет зібрав в Ню Йорку й околиці на будову Народного Дому в нашім рідним селі 227 долярів. З того він уже вислав до краю 200 долярів. Пересилка й інші розходи виносять 5, долярів, в касі зістало 20 долярів готівки.

Наші брати зі старого краю прислали на руки комітету лист в якому складають щиру подяку своїм дорогим краянам, що в далекім заокеанськім краю не забули про своє рідне село.

Комітет кличе краянів складати далі свої пожертви, поки нарешті не повстане в нашому рідному селі національна твердиня на добро українського народу та на погибіль ворогам.

Колиб кого із жертводавців в повищому списі пропущено, то просимо негайно повідомити наш комітет, щоб виправити помилку.

Дальші жертви можна висилати до краю на руки комітету будови Народного Дому. Членами краєвого комітету є: Микола Гарасимчук, Олекса Демчук і Петро Пашник. Або можна висилати гроші на імя нюйорського комітету, в склад якого входять: Олекса Чопей, Степан Апостолюк, Дмитро Кофлю і Степан Григорчук. Адреса нюйорського комітету така: Elix Chopey, 13 — 3rd Ave., New York, N. Y.

Комітет.

